SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 10. | Redaktör och utgifvare: FRANS J. HUSS. Telefon: Brunkeberg 14 97. | NORDISKT MUSIKBLAD. Stockholm den 12 Maj 1911. | Expedition: Kammakaregatan 6. Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre. Annonspris 20 öre pr petitrad. | 31 Årg.

Maria Labia.

Sedan några nyheter ej mer under denna säsongs sista termin kan väntas såsom dragningskraft för vår musikaliska publik, har, i likhet med hvad som skett under föregående år, gästspel af en utländsk operasångerska af betydenhet fått utgöra en lockelse till Operan under denna månad. År 1908 var det Frieda Hempel, året därpå Erica Wedekind och förra året Yvonne de Tréville. De båda förstnämnda gästade oss för första gången, men M:lle Tréville hade redan sju år förut uppträdt på Kgl. teatern. I år kunna vi också hälsa välkommen till vår hufvudstad och dess operascen en konstnärinna, som icke är oss främmande men som på fem år icke gjort oss besök, nämligen signora Maria Labia, den italienska sångerskan, hit anländ från Riga, där hon afslutat en mycket framgångsrik konsertturné. Hennes gästspel här denna gång lär komma att utsträckas till sex föreställningar och skall troligen omfatta jämte två uppträdanden i »Tosca» äfven »Carmen», »Eugen Onegin», »Bohême» och »Traviata». Det är ett porträtt af henne såsom Carmen hvilket illusterar detta nummer.

Anne Judic

Maria Labia är född i Verona och har fått sin sångutbildning af modern, grefvinnan Cecile Labia, en konstnärinna med stort anseende i Italien, hvilken också varit sina döttrar Fausta och Maria vid deras gästresor och engagements följaktig och behjälplig med ackompanjemang och rollinöfning. Maria Labia ägnade sig först åt uppträdande på konserter. Det var också på en operakonsert här i mars 1905, som hon debuterade för vår publik, utförande en aria ur Puccinis »Manon Lescaut» och Bolero ur »Sicilianska aftonsången», då hon vann mycket bi-

Fausta Labia

Maria Labia

fall särskildt genom sina goda höjdtoner och betydande koloratur. Första gången hon uppträdde i en operaroll var på vår kungliga teater, d. 19 maj 1905, och detta i ett så betydande parti som *Mimis* i »Bohême», då hon genom sin vackra stämma, konstnärliga sång och behagliga apparition vann en stor seger. Tio dagar därefter återgaf hon *Santuzza* i »På Sicilien» med sydländskt eldig framställning. På hösten samma år, d. 12 nov., återgaf hon här dubbelrollen *Margareta-Helena* i »Mefistofeles» och några dagar därefter ånyo Mimi, med hvilken roll hon denna gången afslutade detta gästspel följande året d. 26 jan. Den 3 febr. gaf hon sedan en afskedskonsert i Musikaliska akademien med biträde af hr Tor Aulin och frk. Märtha Ohlson. Efter att ha lämnat Stockholm blef signora Labia engagerad vid Komische Oper i Berlin. År 1909 finna vi henne anställd vid Manhattan-operan i Newyork, deltagande i de italienska operaföreställningarna där och vidare i Philadelphia och Boston. Utom ofvannämnda roller hörde nu till hennes sepertoar *Carmen*, *Nedda* i »Pajazzo», *Desdemona* i Verdis »Otello» titelrollen *Feodora* i Giordanos opera. I Tyskland har hon utfört *Martha* i »Tiefland». Signora Labia eger en behaglig villa vid Lago di Garda, den vackra sjön i öfre Italien, där hon hvilar ut under sommarens ledighet. Vid början af nästa säsong skall signoran medverka i det gästspel Berlins Komische Oper kommer att gifva i Wien.

Fausta Labia.

Då vi nu ha gästbesök af signora Maria Labia, ha vi också jämte hennes porträtt i detta nummer velat intaga hennes systers till erinran om den tid då hon var engagerad vid vår opera.

Då vår primadonna fru Caroline Östberg efter att i mars 1892 ha kreerat titelrollen i Ponchiellis »Gioconda» lemnade vår opera med utförande af samma roll i slutet af oktober för att anträda sin amerikanska turné, som skulle räcka in på nästa vårtermin och hennes eugagement för spelåret 1893—94 ej var förnyadt, måste man se sig om i utlandet efter en ny primadonna. Regissören Rundberg begaf sig alltså sommaren 1893 på upptäcktsresa efter en sådan skatt och fann densamma i Milano, i den 21-åriga signora Fausta Labias person, som efter sångstudier för sin moder, året förut, d. 10 April 1892 debuterade å San Carlo teatern i Neapel som *Valentine* i »Hugenotterna». Andra operor, hvari hon sedan uppträdde i hemlandet voro »Robert af Normandie», »Mefistofeles» och »Tannhäuser». I Stockholm skedde hennes första uppträdande i sept. 1893 som *Margareta-Helena* i »Mefistofeles» och hon utförde vidare *Gioconda*, *Santuzza*, *Elisabeth* i »Tannhäuser», »*Valentine*», *Leonora* i »Trubaduren» och *Aida* samt under säsongen 1894—5 som nya partier *Adalgisa* i »Norma», *Donna Anna* i »Don Juan». Med fru Östberg, som återkom till operan vid början af höstterminen 1894 uppträdde hon i »Hugenotterna», då denna utförde drottningens och signora Labia Valentines parti, samt i »Norma» under januari 1895, då fru Östberg återgaf titelpartiet, signora Labia Adalgisa. I febr. utförde hon *Suzel* i Mascagnis »Vännen Fritz». Då »Pajazzo» d. 25 maj 1895 gafs för 50:de gången utförde hon *Neddas* roll, den sista här och hvarmed hon d. 30 maj tog farväl af vår publik. Med sin konstnärliga sång, sin behagliga röst och apparition gjorde hon lycka på vår operascen. Hon lär nu vara engagerad i Milano.

†

Anne Judic.

På ett sanatorium vid Nizza afled d. 14 april efter långvarig sjukdom ooh i fattigdom den fordom världsberömda operett-divan och skådespelerskan Anne Judic. Ännu finnas nog flere här som ha henne i minne från hennes första besök uppträdande i Stockholm för 25 år sedan och sedan fyra år därefter.

Det var d. 8 september 1886 hon med sin trupp anlände hit från Köpenhamn och vid centralstationen mottogs af direktörerna vid d. v. Nya teatern, där hon samma afton uppträdde i »Lillahelgonet» (»Mam'zelle Nitouche»). Följande afton gafs en annan Hervés operett, »Lili», d. 10 o. 12 återgaf hon grefvinnan Corniska i »Niniche» och tog denna gång afsked af oss i komedien »Le fiacre 117» med äfven sånger på programmet. Dagen därpå reste hon för att ge gästspel i Göteborg. Vid hennes uppträdande här yttrades då i denna tidning: »Hvad man än må säga om hennes konstnärlighet såsom scenisk artist, det vissa är att hon är i besittning af ovanliga personliga egenskaper och en talang, som i sitt fack torde vara enastående. Hon är ej längre ung och hennes mycket utvecklade embonpoint förtager illusionen i ungdomliga roller, men det graciösa behag som utgör hennes naturell, det lifliga minspelet, den stora talande blicken, det musikaliska hjärteglada skrattet verka ovillkorligen bedårande. Hennes röst är ej stor men behaglig och böjlig, så att hennes sångföredrag utmärker sig för stor ledighet och fin nyansering. Kritiken erkänner henne allmänt såsom mästarinna på chansonettens område.» Publiken här var i följd af de höga biljettprisen ej fulltalig vid hennes uppträdanden men mycket road och ej sällan entusiasmerad. M:me Judic återkom sedan till Stockholm i dec. 1890 och uppträdde på samma scen — då Svenska teatern — såsom Anne-Marie i »Rödluf van» (»La Roussotte», musik af Hervé och Boullard) på en matiné och på aftonen samma dag i «Niniche» samt följande dag i »Den svaga sidan» (»La corde sensible») och »Kolhandlarne» (»Les charbonniers»). Hon medförde äfven då egen trupp.

Några biografiska data och uppgifter om hennes konstnärliga verksamhet må här följa

Anne-Marie-Louise Damien föddes d. 18 juli 1850 i Semur (Cote d'Or). Hennes barndom förflöt i ringa omständigheter och af sina anhöriga sattea hon till biträde i ett linnemagasin. Emellertid lockades hon med oemotståndlig makt till teatern, och sedan hon öfvervunnit sina anhörigas motvilja därför, vann hon inträde på konservatoriet i Regniers klass och gjorde sedan privata studier för sin blifvande bana. År 1867 gifte hon sig med regissören Isarael som hade binamnet Judic, och som M:me Judic debuterade hon d. 2 juni i ett par sångroller, däribland i »Les grandes demoiselles», på Gymnase-teatern, hvars ansedde styresman Montigny var en släkting till henne och blef hennes gynnare. Hon öfvergick emellertid redan påföljande år till Eldorado, där hon tog engagement för tre år och vid hvilket variété-etablissement hennes man anställdes som förste regissör. Här vann han storartad framgång, och Eldorado förtjänade millioner på hennes talang.

Då fransk-tyska kriget utbröt 1870 stängdes teatern och hon lämnade Paris. Därefter gjorde hon en turné i Belgien, återkom till hemlandet 1871 och gaf i Lille en representation till förmån för de i kriget sårade, hvilken inbragte en summa af 27,000 francs och henne själf en af municipalstyrelsen förärad medalj. Efter att ha återvändt till Paris samma år uppträdde hon på Gaïté-teatern bl. a. »Le roi Carotte» öfvergick sedan till Folies-Bergères och Bouffes parisiens 1872, där hon firade stora triumfer i »La timbale d'argent», »Madame l' Archiduc» etc. 1876 finna vi henne på Variété, uppträdande i »Docteur Ox», »Les charbonniers», »Niniche», »La roussotte», »Lili», Mamz'elle Nitouche», »La cossaque», »La belle Hélène», m. fl. Efter att sedan på Edenteatern ha firats i »La fille de madame Angot» gjorde hon flere utländska turnéer; uppträdde vidare på ett par scener i Paris och återkom till Variété's 1894, där vi återfinna henne i »Lili», »Nitouche», »La femme à Papa» och engagerades därpå vid Gymnase, där hon kreerade »L'Age difficile» 1895. Hennes öden därefter äro oss obekanta.

På våren samma år hon först uppträdde i Stockholm återkom hon från

Amerika efter en turné på ett halft år därstädes. Bland andra europeiska hufvudstäder hon gästat var äfven Konstantinopel, där hon 1892 blef dekorerad af sultanen.

De stora musikfesterna i Göteborg och Uppsala.

För landsorten ha musikfester af det storartade slag som de ofvan nämnda varit en nyhet. Det har velat till en sådan energi, som den Göteborgska symfoniorkesterns dirigenter, hrr Aulin och Stenhammar, lika som i Upsala dir. musices Hugo Alfvén utvecklat för att åstadkomma något sådant. Ledarne och medverkande i båda städerna ha haft heder af konserterna, hvilka haft stor anslutning af resp. städernas musikvänner och intrnsserade utom desamma. Vi kunna här endast referera konsertprogrammen men äfven påpeka att vid Göteborgsfesten medverkade sådana eminenta solokrafter som fru Anna Kæmpfert, den utmärkta tyska sångerskan, som förut biträdt vid en konsert där, tenoren Kurt Sommer från Berlin, hvilken 1901 gästade Stockholms operan, altsångerskan fru Sigrid Wolf-Schöller, bekant för hufvudstaden från hennes engagement vid operan 1888—93 och konserterande i Musikal. akademien 1905, samt John Forsell. Vid första konserten onsd. d. 26 april utfördes »Skapelsen» af Haydn. Andra dagen, d. 27, gafs först en kammarmusik-matiné, hvarvid Aulinkvartetten, hrr Stenhammar och John Forsell medverkade. Programmet upptog; Stråkkvartett, B-dur, af Haydn; Pianotrio, F-dur, af Beethoven; sångcykeln »An die ferne geliebte» af Beethoven. Programmet för aftonens konsert var egnadt åt Mozart med uvertyren till »Trollflöjten», Pianokonsert n:o 4, C-moll, (hr Stenhammar), »Frimurarkantaten» (hr Forsell) och arior ur »Don Juan», sjungna af hr Sommer och fru Kæmpfert, samt till slut »Jupiter»-symfonien. Sista konserten på musikfesten hade Beethovenprogram, börjande med »Egmont»-uvertyren; därpå följde »Ah, perfido«-arian, utförd af fru Kæmpfert, F-dur-romansen för violin, spelad af hr Aulin och till slut 9:de symfonien med ofvannämnda solister i kvartetten. Rikligt bifall egnades solister, dirigenter och orkestern af de bortåt 600 åhörarne. Prins Eugen bevistade musikfesten och hade äfven mottagit inbjudning till en kollation med supé, som afslutade festen.

Musikfesten i Upsala under ledning af director musices Hugo Alfvén egde rum fredagen d. 5 och lördagen d. 6 maj med en matiné och en aftonkonsert hvarje dag. Som solister medverkade fru Valborg Svärdström-Werbeck, operasångerskorna fru Julia Claussen och frk. Nanny Larsén, operasångaren Carl Lejdström och hr Wilh. Stenhammar. Till körerna bidrogo Upsala Filharmoniska sällskap, Orphei drängar, medlemmar af Musikföreningen i Stockholm, Konservatoriekören, Borgarskolans kör, Bellmanskören, Par Bricole, K. F. U. M.-kören m. fl. Orkestern utgjordes af Akademiska kapellet med förstärkningar och Kgl. hofkapellet.

Programmet den 5 maj, matinén, inleddes med »Festspel» af Alfvén och högtidstal af prof. Nathan Söderblom; upptog sedan 1 Fr. Berwald: Symphonie singuliére; 2. O. Morales: »Försommar», symfonidikt; 3. Ad. Wiklund: Konsertuvertyr; 4. Alfvén: Drapa, f. ork.; 5. W. Stenhammar: Pianokonsert n:o 2, D-moll (komponisten); aftonkonserten: 1. Alfvén: symfoni, n:o 2, D-dur; 2. B. Beckman: »Om lyckan», symf.-dikt; 3. T. Rangström: Dityramb f. ork; Alfvén: »En skärgårdssägen», »Midsommarvaka» för orkester. Lördagen den 6 maj, matinén: 1. Söderman: »Vallfarten till Kevlaar», (barytonsolo af Carl Lejdström); 2. K. Valentin: Decembersaga, sång (frk Larsén); 3. Em. Sjögren: »Alt vandrer Maanen» (fru Claussen); 4. T. Aulin: »Es ging sein Lieb zu suchen», »Der Lenz ist gekommen», sånger (frk. Larsén); 5 Er. Åkerberg: Blommorna blekna (hr C. Lejdström); 6. R. Liljefors: Jungfru Maria; H. Fryklöf: Två sånger (fru Claussen); 7. A. Hallén: Styrbjörn Starke, f. manskör och ork. med barytonsolo (hr Lejdström); aftonkonserten: 1. L. Norman: »Rosa rorans bonitatem» för kör, altsolo (fru Claussen) o. ork.; 2. W. Stenhammar: »Florez och Blanzeflor»; 3. Manskvartetter (af sällsk. O. D.); Geijer: »Stilla skuggor»; J. A. Josephson: Serenad; S. Wennerberg: Marsch; A. Söderman: Stridssång; 4. Alfvén: sånger: »Var stilla», Gammalt kväde från Helsingland; »Skogen sofver», »Sommardofter» (fru Svärdström-Werbeck); 5. Alfvén: Klockorna (hr Lejdström); 6. Alfvén: Sekelkantat för sopransoso (fru Svärdström-Werbeck), kör och orkester. Herr Alfvén blef mycket firad såsom musikfestens arrangör och ledare samt äfven som komponist. Rikt bifall egnades också solister och medverkande. Till festen hörde äfven en »festmiddag» på Gillet med talrika deltagare.

Musikpressen.

På Wilh. Hansens förlag, Köpenhamn, har utkommit

För en röst med piano:

Sjögren, Emil: *Wenn nur ein Traum da Dasein ist* (a — eller stora d — ettstr. d.) text efter Li-Tai-Po af Hans Bethge. För bas. Op. 54 n:o 1; — *En gammal spelmans visa* (d—f.) Text af Wenzel Hagelstam. Tillegn. Sven Scholander.

Frijs, Emil: *Tre sånger.* N:o 1. *Som furan* (e—g); n:o 2. *Ängen ligger slagen* (fiss—g); n:o 3. *Högsommar* (g—ass).

Af Sjögrens nya sånger gafs »En gammal spelmans visa» på hans senaste konsert. »Wenn nur ein Traum» är en ypperlig dryckessång för bas i populär stil, alternativt djupgående till låga d. och med särdeles lyckadt uttrycksfullt ackompanjemang. Sången har både tysk, fransk och engelsk text. »En gammal spelmans visa» är i intagande enkel stil för baryton med svensk och tysk text. — Sångerna af Frijs, op: 3 n:o 1—3 äro till text af Arvid Mörne. (Den obekante komponisten är möjligen finsk emedan första sången är tillegnad finske sångaren A. Ojanperä) sångerna ligga ganska högt, den sista slutande till och med på ett utdraget höga ass. Stämningen är något melankolisk och ackompanjemanget något sökt. Icke en gång »Högsommar» är af glad och uppfriskande natur.

Förläggarens tillkännagifvande »Aufführungsrecht vorbehalten», gäller, såsom han nu upplyst oss om, icke de skandinaviska länderna, där uppförandet är fritt.

Tonmästarne på skolbänken.

(Forts.)

Såsom skolpojke, vid femton års ålder, fick Robert Volkmann stundom spela rollen af en skolmästare, i det han vikarierade för sin sjuke far. Respekt kunde den unge magistern icke förskaffa sig, och under det rasande buller, som vanligtvis rådde vid dessa lektioner, blef fadern ofta tillkallad från sitt sjukrum.

Tonkonstnären har i allmänhet icke varit någon mönsterelev, men väl ofta har han fått uppbära tadel för slarf och ouppmärksamhet. Mången komponist glömde under sysselsättningarna med musiken att fullgöra sina skoluppgifter. Marschner komponerade under sin skoltid en balett »Die stolze Bauerin», som äfven med bifall uppfördes i Zittau, hans födelsestad. Af framgången förleddes den unge komponisten att offra mera tid åt musiken än arbetena vid gymnasiet tillåto, hvarför direktorn såg sig föranlåten att coram publico råda M. till att öfverge skolan och studera vidare hos stadsmusikus. Förmaningen var icke förgäfves, och Marschner blef åter flitigare, så att han med heder bestod afgångsexamen.

Ett liknande konstnärligt inflytande och försummande af skolplikterna finna

vi hos Wagner. »Vid nio års ålder kom jag till Dresdener Kreutzschule för att studera», berättar mästaren. »Grekiska, latin, mytologi och äldre historia var det viktigaste. Dessutom skref jag poesi.» En dikt, som tillkom med anledning af en kamrats död, ansågs af lärarne för det bästa och den blef också tryckt. »Jag gjorde utkast till ett stort drama, som egentligen var sammansatt af Hamlet och Lear... fyratiotvå personer dogo under styckets förlopp, och vid framställningen var jag tvungen att låta de flesta åter uppstå som andar, emedan personerna eljest tagit slut under de senaste akterna. Detta arbete sysselsatte mig under två år.» Vid denna tid hade Beethovens Egmontmusik utöfvat ett mäktigt inflytande på den unge Wagner. För sitt drama ville också han göra musik. I hemlighet tog han kompositionslektioner. »Emellertid upptäcktes mitt stora sorgespel af de mina, och man var mycket bedröfvad däröfver, emedan det nu var klart, att jag grundligt hade försummat mina skolstudier... Under sådana omständigheter hemlighöll jag mina anlag för musiken». Den tid, om hvilken Wagner skref: »Jag var lat och lättsinnig», öfvervann han slutligen, och snart öppnade Leipzigeruniversitetet sina portar för diktaren-komponisten.

Föga glädje hade Robert Franz af sin skoltid. »Hans envisa musikdille», säger Liszt »gaf anledning till månget skämt, och många voro de som gjorde narr af honom». Eleven vid latinskolan i Halle intresserade sig mera för klaveret än för de grekiska och romerska klassikerna. Till och med under sångtimmarna åstadkom han de första åren förargelse genom att djärfvas sjunga en andra stämma till den enstämmiga koralsången. Detta gjorde han endast för välljudets skull, men hans egenmäktighet väckte vanligtvis en tredjes stämma: rottingens. Tjugo år gammal lämnade tonsättaren den förhatliga skolan utan att ha erhållit afgångsbetyg. »Dessa har jag allt att tacka för», sade Robert Franz på äldre dagar, i det han visade på Bachs och Händels samlade verk.

Den store thomaskontorn slutade adertonårig sina skolstudier. På grund af medellöshet kunde han icke besöka universitetet. Bachs musikaliska förmåga anlitades redan under skoltiden. Han tillhörde en af elever bildad sångkör, hvarförutom han medverkade i kyrkan samt på konserter, vid bröllop och begrafningar.

(Slut.)

FÖLJETONG.

En märkvärdig violin.

Under en mångårig vistelse i den schweiziska förbundshufvudstaden kom jag ofta till det närbelägna Freiburg, hvilket utom sitt pittoreska läge och sina vackra fornlämningar hade för mig något annat som lockade. En krets sköna damer brukade där med stor ifver egna sig åt utförande af den bästa och äfven nyaste musik, hvartill också några herrar hade äran och nöjet att få medverka. Mercndels var ock närvarande en gammal, såsom musikvän allmänt bekant patricier i Freiburg, herr von der Weid. Flera gånger blef jag bjuden i hans hus, och hvad jag där redan vid första besöket fick se och höra, skall för mig alltid blifva oförgätligt.

Efter den första vänliga hälsningen tog han fram och visade mig en gammal violin. Jag kunde ej låta bli att le vid åsynen af hans vigtiga min, då han räckte fram instrumentet. Men redan första blicken på dess trä, lackering och hela utarbetning förrådde instrumentets värde. Kort förut hade jag påträffat ett exemplar af de såsom förlorade ansedda »tjugofyra violinerna», hvilka som man vet, Andreas Amati förfärdigat för Konung Karl IX i Frankrike. Jag blef ej litet förvånad öfver att få se förirradt till Freiburg ett annat mycket vackrare exemplar, tydligen tillhörande den samma kungliga samlingen. Jag kunde ej återhålla min förtjusning öfver instrumentets härliga klang och min önskan att få äga det.

»Ert omdöme om denna violin gläder mig», försäkrade herr von der Weid, »ty den ligger mitt hjärta mycket nära. Men det är ett annat, gauska eget förhållande med det här instrumentet, som ni ännu inte känner». Han visade mig åtskilliga inläggningar i träet, hvilka jag ej förut bemärkt.

»Här ser ni de franska liljorna, och chiffren, som synas därunder, bilda Karl IX:s monogram. — Som ni vet hade Karl IX åtskilliga passioner. Han var lidelsefull fäktare, ryttare och jägare, hade svagheten att med Ronsard, hans hofskald, skrifva tråkig vers, och slutligen satte han stort värde på att få gälla som god musiker. Han har verkligen också, detta icke blott af smickrande tungor, fått beröm för att ha blåst valdthorn med en virtuositet, som den bäste hornist kunde ha afundats honom. Men äfven violin spelade han med mästerskap och det här instrumentet var hans violin».

»Hur har det gått till», frågade jag, »att ni kommit i besittning af denna kungliga tillhörighet?»

»Åh bevars, på ett mycket enkelt sätt. Århundraden igenom voro vi schweizare så kallade »Reisläufer», d. v. s. soldater i främmande tjänst — våra bönder satte en ära uti att skicka sina söner till främmande kasärner, i stället för att de nu sända dem till universitet; en sådan soldat, en ung bondson från Freiburg vid namn Jean Pardi har från det franska rikets skeppsbrott bragt på det torra denna violin, hvars historia jag gärna utförligt vill berätta er.

»Fordom stodo trenne regementen schweizare i fransk tjänst. Det mest ansedda, schweizergardet, under befäl af grefve Louis Auguste d'Afry, åtnjöt jämte franska gardet äran att skydda konungens person. En fransk och en schweizisk gardist tjänstgjorde på samma gång i Tuillerierna och de kungliga slotten, och bemälde Pardi kom sålunda en dag på vakt i *garde meuble de la maison du roi*, en afdelning af kungliga slottet i närheten af S:t Louisbron, hvarest den kungliga familjens märkligaste husgeråd och tillhörigheter förvarades. Vår freiburgare blef vän med förste uppsyningsmannen, och denne visade honom de i kungliga slottet förvarade skatterna. En särskild uppmärksamhet fästade Pardi, som kunde spela litet fiol, vid den då i kungliga slottet befintliga violinen, som ni nu håller i edra händer. Uppsyningsmannen höll ej inne med sitt historiska vetande.

(Forts.)

Från scenen och konsertsalen.

Kungl. teatern.

April 27. Tschaikowsky: *Jolantha.* (Jolantha: frk. Ebba Nyström, deb.) — Mascagni: *På Sicilien.*
28, 30. Moussorgski: *Boris Godunow.*
29. *Extra symfonikonsert.* 1. Fr. Berwald: Symfonie serieuse; A. Hallén: En midsommarnattssaga; 3. K. Wohlfart: Den afundsvärda; Aug. Söderman: Värfningen, sånger (hr Herou); 4. W. Stenhammar: Förspel till 3:e akten af »Gillet på Solhaug»; 5. Alfvén: Midsommarvaka.
30. *Konsertafdelning;* Donizetti: *Regementets dotter.*
Maj 2, 10. Moussorgski: *Boris Godunow.*
3, 7. Verdi: *Trubaduren.* (Leonora, Azucena, Inez: frk. Linnander, fru Claussen, frk. Hörndahl; Manrico, Grefve Luna, Fernando, Ruiz: hrr Kirchner, Herou, Svedelius, Ericson.)
4. Wagner: *Tannhäuser.*
6. *Vermländingarne.*
8. Weber: *Friskytten.*
11. Puccini: *Tosca.* (Tosca: signora Maria Labia, 1:a gästupptr.; Baron Scarpia: hr Oscár.)

Musikal. akademien.

Maj 9. Nya Filharmoniska sällskapets 2:dra abonnemangskonsert. Solister: fruar Oscár, Bartels; hrr H. Malm, J. Johansson; Dirigent: hr V. Wiklund; orkester: Kgl. hofkapellet; program: Mozart: Messa, C-moll.
8. Vårsoaré af hr Oscar Bergström. Biträdande: fru Bergliot Husberg, frk. Märtha Ohlson, en musikälskarinna.

K. F. U. K.-salen.

Maj 4. Konsertföreningens 3:e abonnemangskonsert. Medverkande: hrr Tor Aulin, Franz Neruda, Conrad Nordquist, Wilh. Stenhammar. 1. Mozart: Pianokvartett, G-moll; 2. Brahms: Pianotrio, C-moll, op. 101; 3. FFranz Berwald: Pianotrio n:o 1, Ess-dur.

Kungl. teaterns sista nyhet »Boris Godunow» hade, såsom i vårt förra nummer nämndes, sin premiär d. 26 april och i detta redogjordes ock för textens innehåll efter klaverutdraget. Vid uppförandet här hade ett par uteslutningar i handlingen företagits nämligen i 3:e aktens andra tablå Marinas framträdande i parken med sina gäster innan hennes möte med Dimitri och i sista aktens sista tablå bojarernas session med sekreteraren. Dekorationen i tredje aktens andra tablå visade här icke en trädgård utan en skogliknande park utanför trappan som leder upp till slottet i Sandomir.

Premiären gafs, såsom under denna säsong varit fallet med en sådan, på abonnemangsafton och för fylld salong, i närvaro af kronprinsparet samt hertig Carl med gemål. Efter de flesta tablåer följde flere inropningar, bifallet var emellertid ej synnerligen lifligt. Föreställningen började kl. 7 och slutade öfver kl. 11. Likväl gick det raskt med dekorationsförändringarna och uppehållet mellan de 9 tablåerna var kort. Af de utförande framstodo i första rummet hr Wallgren som zaren, hr Stockman som Dimitri, fru Claussen som Marina, hrr Svedelius såsom krönikeskrifvaren-munken och hr Stiebel såsom tiggarmunken Warlam. Fröken Hörndahl utförde zarens unga son Fedor behagligt och lifligt men med något tunn och späd röst. För öfrigt skötte alla väl sina partier och körerna klingade vackert med god precision och lifligt spel af de talrika folkhoparna.

»Boris Godunow» är icke som programmet angifver ett »musikdrama» i egentlig mening och efter nutida uppfattning af titeln, därtill äro de många tablåerna allt för löst fogade tillsammans; också har operan ursprungligen titeln »folkskådespel», hvartill ock de många folkkörerna berättigade. Operan eger ej någon synnerligt utpräglad originell melodibildning om än här och där vackra melodiska strofer förekomma och orkestreringen är, förklarligt nog hos det nära fyrtiåriga verket, mera enkel och stillsam än hos vår tids musikdramer. Det oaktadt framträder, såsom man kan vänta af Moussorgski, en något kärf realism här och där i verket. Den äldre operastilens form är ej heller försmådd såsom man finner af ej blott körerna utan äfven verkliga arior, såsom Boris' monolog i andra akten, Marinas och Dimitris i den tredje. Vidare må af musiken påpekas inledningskören på klostergården i gammal rysk liturgisk stil, Pimens och Gregoris sång i första aktens första tablå, den druckne Warlams burleska sång med ackompanjemang af skrällande orkester och bastrumma i aktens andra tablå, Fedors och ammans lekduett i andra akten, där gossens sång om »papegojan» är rätt intetsägande och väl kunde uteslutas, likasom en del af folkkören i fjärde aktens början, där folket hånar den fångne bojaren, om än kören i och för sig är kraftig och karaktäristisk. Duetten mellan Marina och Dimitri i den månskensbelysta slottsparken är ock ett af operans bästa nummer och slutar med en praktfull stegring. Dekorationerna af Torolf Jansson äro stil- och praktfulla, likaså drakterna, hvarjämte folkdrakterna äfven äro naturtrogna och färgvexlande. Regien är berömvärd och kapellmästare Voghera ledde med tydligt intresse det hela. Han och regissören blefvo också jämte operans hufvudpersoner inropade efter dennas slut; de senare förut flera gånger.

Den 30 april gafs på Operan en matiné af »Skådebanan» med en konsertafdelning, åtföljd af »Regementets dotter», en föreställning, som vår musikreferent ej blef satt i tillfälle att bevista. D. 3 maj skedde en repris af »Trubaduren», Verdis gamla populära opera, som uppförd här 2 nov. 1909 med hr Herold som gäst i Manricos parti och senast i febr. förra året med fruar Oscár, Claussen och frk. Hulting i de kvinnliga hufvudrollerna, hrr Nyblom, Oscár, Söderman i de manliga. Utom fru Claussen-Azucena, och hr Ericson i Ruiz' lilla parti, voro nu rollinnehafvarne nya i hufvudpartierna, såsom ofvan synes. Fröken Linnander, som hittills framträdt med större uppgifter såsom Aida, Margareta och Julia, hade nu fått sig tilldelad Leonoras, särskildt ifråga om koloratur fordrande parti, och med sin vackra, särskildt i höjden utmärkta röst återgaf hon det ganska tillfredställande. Med mera vunnen scenvana kommer hon säkerligen att med mera abandon och fri dramatisk framställning lösa sina uppgifter. Herr Herou var en i allo förträfflig grefve Luna, som utan oskön forcering återgaf rollens passionerade momenter. Herr Kirchner sjöng första gången Manrico och på tyska. Lyckad var hans dramatiska framställning men den vokala var litet ojämn och strettan i 3:e akten kom ej till sin fulla rätt, kanske beroende på indisposition. I första rummet stod fru Claussen med sin öfverträffliga Azucena. Hr Svedelius återgaf Fernando. Samtliga hufvudpersonerna blefvo ofta hyllade med inropningar och den lifliga balletten vann också stort erkännande. Hr Voghera dirigerade.

Konsertrevy. Operan har under senare hälften af april haft att bjuda på två symfonikonserter, den ordinarie 5:e 16 april på Påskdagen, då, som vanligt, konsert gafs till förmån för Kgl. Hofkapellets pensionsinrättning; den ena »extra», d. 29 april med anledning af »Svenska veckans» början. Båda hade svenska program. Påskdagens inleddes med Alfvéns 1:a symfoni, F-moll, op. 7, första gången uppförd på en Operans symfonimatiné 1897, ett omväxlingsrikt verk, som röjer liflig fantasi och talangfull behandling af orkestern. På detta nummer följde en konsertuvertyr af Adolf Wiklund, under tonsättarens egen ledning. Denna uppfördes första gången af Konsertföreningen i okt. 1904 och väckte då uppmärksamhet såsom ett första orkesterverk af den förut som piano- och sångkomponist bekante tonsättaren, hvilken med detsamma gjorde en rätt lofvande debut. Tredje numret å programmet utgjordes af Halléns »Svensk Rhapsodi», n:o 2 öfver bekanta folkvisor, särdeles talangfullt och musikaliskt underhållande instrumenterade och varierade. De två sånger med orkester af Har. Fryklöf (den enas text af Sven Lidman, den andras af Harald Johnsson), hvilka sedan följde, sjöngos af fru Claussen med större talang, än komponisten i dem visat, beträffande välljudande musikalisk tolkning i sångstämma och instrumentation. Ett närbesläktadt verk följde i Ture Rangströms »Ett midsommarstycke», också ett midsommars-tycke, af dimmig natur i enformig mollton utan annan midsommarsstämning än ett par göktoner i styckets slut. Sista numret utgjordes af »Singoalla»-suiten för orkester af den bekante kontrabasisten E. Stanèk i hofkapellet, som själf anförde sitt verk, ett orkestralt debutverk, första gången uppfördt af Konsertföreningen i jan. 1910. Dess fyra nummer benämnas: 1. Erland; 2. Fru Helena; 3. Främlingen från Egypti land: 4. Singoalla; n:o 3, motsvarande ett scherzo, är i vildt kraftig zigenarstil, de öfriga mera af en stilla melodiskt underhållande karaktär. Hr Järnefelt ledde orkestern. Alfvén, Hallén och Stanèk skördade lejonparten af de talrika åhörarnas bifall. Extra-konserten hade till inledning D. Fallströms patriotiska dikt »Varer svenske!» med kraft deklamerad af hr De Wahl. Konsertafdelningen började med Franz Berwalds »Symfonie seriuse», efterföljd af Halléns »En sommarsaga», symfonisk dikt af poetiskt stämningsrikt innehåll. Därpå följde sånger, vackert och talangfullt återgifna af hr Herou. Den första af sångerna, »Den afundsvärde» af Heidenstam, hade till tonsättare hr K. Wohlfahrt och verkade mera sökt än anslående; skönt intryck gjorde »Värfningen» af Aug. Söderman, hvarom ock åhörarnes lifliga bifall vittnade. Hofkapellm. Järnefelt ackompanjerade denna välbekanta, rörande vackra sång på flygeln. Fjärde numret: W. Stenhammars förspel till 4:e akten af »Tirfing» är ej lämpligt som fristående konsertstycke, om ej som kontrast till Alfvéns »Midsommarvaka», som afslutade konserten.

Symfonikonserten i Gustaf Vasa-kyrkan af Svenska Musikerförbundet gafs Långfredagen d. 14 april inför talrika åhörare. En orkester af 50 man leddes af hofkapellm. Järnefelt, vid orgeln assisterade dir. Otto Olsson och en första rangens solist hade vunnits i fru Hesse-Lilienberg. Programmet upptog Schuberts symfoni-torso, H-moll,

»Te deum laudamus» af Sgambati för orgel och stråkorkester, »Tantum ergo» af O. Olsson för en röst med obligat violin (hr Runnquist) och orgel samt Wagners »Träume» (båda med fru Hesse-Lilienberg); till slut Normans vid Aug. Södermans död komponerade sorgmarsch och Mendelssohns uvertyr »Hebriderna». Uppförandet af »Skapelsen» och Bellmanskörens konsert erbjöds oss ej tillfälle att taga notis om.

Den 10 april gafs konsert i Musikal. akademien af hr Algot Haquinius, pianist, f. d. elev af konservatoriet. Debuten var rätt lofvande, särdeles hvad teknisk utbildning beträffar. Djupare uppfattning och färgrikare nyansering återstår för den unge mannen att tillägna sig. Beethovens sonat, D-dur, op. 28, som inledde konserten spelades väl mycket rubato och med för ringa humor. Därpå följde Scarlattis bekanta »Pastorale» och »Capricio», ur Schumanns »Davidsbündler» n:o 5 och Novellette, E dur, af honom. Af Chopin gafs: Nocturne, F-dur; Etude Ciss-moll; Ballade, G-moll; af Liszt »Waldesrauschen» och af konsertgifvaren själf en »Vals-Caprice» i bravurstil. Publiken spenderade mycket bifall men gick miste om extranummer. Dagen därpå fick man njuta af ett värdefullt musiknöje i Vetenskapsakademien, där frk. Märtha Ohlson, hrr Runnquist och Lindhe gåfvo sin 4:e och sista kammarmusik-afton, äfven nu för en alltför gles publik. Programmet upptog först en sonat för violoncell och piano af Martucci, ett intressant, välljudande verk, som fick ett mästerligt utförande; detsamma kan ock sägas om slutnumret Bossis präktiga, fängslande pianotrio op. 107, D-moll. Båda dessa nummer voro för pianisten ansträngande nog men utfördes af henne högst berömvärdt. En välbehöflig hvila erhöll hon mellan dem i Tartinis G-moll-sonat för violin och piano, af hr Runnquist talangfullt återgifven i hufvudstämman. Det entusiastiska bifallet och de många inropningarna efter soaréns slut voro tydliga uttryck för den tacksamhet åhörarne kände mot de värderade artisterna för den musiknjutning de skänkt oss denna säsong med sina konserter.

Vid Emil Sjögrens andra konsert i Musikal. akademien, pianoafton med sång, d. 21 april medverkade fröken Märtha Ohlson i pianonumren, utom det första, »Preludium och fuga», D-moll, op. 39, hvilket spelades af hr Gustaf Nordström, och i sångnumren äfven denna gång löjtn. Erik Elfgren. Andra numret utgjordes af Sonat n:o 2, A-dur, op. 44 för piano, tredje numret bestod af 4 sånger, »Tre män satte ut sin båt mot vest», ballad op. 38, text ur »Gunvor Torsdotter» af Alvilde Prydz; »Schlummerlied» (ur »An Eine» af J. Winter), op. 16; »En gammal spelmans visa», dikt af Wentzel Hagelstam, op. 55 n:o 2 (ny, f. f. g.); »Og jeg vil drage fra sydens blomster», text af H. Drachmann, op. 3. Den intressanta konserten, som gaf vackra prof på Sjögrens framstående förmåga som tonsättare, afslöts med af fröken Ohlson talangfullt utförda pianonummer, »Thema med variationer», op. 48 samt n:o 3 ur hans prisbelönta samling »Erotiken», op. 10, »Roddarens sång», op. 31 och en, första gången spelad, nyhet »Scherzo-Fantasi», op. 52 n:o 1. Publiken hyllade med rikt bifall såväl de medverkande som komponisten själf, hvilken ackompanjerade sina sånger och efter konsertens slut flere gånger blef inropad.

Konsertföreningens båda sista kammarmusik-konserter denna säsong, 4:e o. 5:e under nionde arbetsåret, gåfvos likasom de andra i K. F. U. K.-salen. Den fjärde inleddes med ett gammalklassiskt anslående nummer, Sonat, C-moll, för violin och piano af Joh. Seb. Bach, stilfullt spelad af hr Sven Kjellström och fröken Aurora Molander, hvilka ock i konsertens tredje nummer hade den svåra uppgiften att utkämpa en Sonat, Fiss-moll, op. 84 af Max Reger, en missljudande mosaik af fantastiska idéer och dissonanser, endast i mellansatsen någorlunda rimlig. Äfven i Tyskland ställer man sig nu undrande och främmande för Regers mirakulösa tonsättningar. Reger, nutidens mest produktive komponist med opustal ett godt stycke öfver 100, har dock skrifvit äfven njutbar musik såsom t. ex solosonaten för violin, sånger och annat. Hr Carl Lejdström, som åter är i hemlandet, bidrog med ett par större vokala nummer, ackompanjerad af frk. Märtha Ohlson. Det första var ur den vackra sångcykeln »Dichterliebe» (10 st.) af Schumann, det andra en nyhet för oss »Lieder eines fahrenden Gesellen» (4 st.) af Gustaf Mahler (f. 1860), den bekante tyske dirigenten och komponisten af jättesymfonier, hvilken äfven författat texten till sångerna. Dessa förskrifva sig från hans tidigare tonsättareperiod och äro i populär, naturfrisk stil. Hr Lejdströms berömliga föredrag framkallade rikt bifall, som ock med allt rätt egnades violinisten och pianisterna. Femte konserten, d. 4 maj, blef en musikalisk högtid så väl genom medverkan af sådana eminenta förmågor som hrr Aulin, Nordquist, Franz Neruda och Wilh. Stenhammar, som genom det utsökta programmet. Dettas första nummer utgjordes af Mozarts härliga pianokvartett, G-moll, med det energiskt börjande Allegrot, efterföljdt af ett särdeles skönt andante och slutande med ett lifligt Rondo. På Mozart följde Brahms med den präktiga pianotrion i C-moll, op. 101, hvars börjande Allegro energico utmärker sig för nästan orkestral klangfyllighet. Följande satsen, ett presto af scherzo-natur, är förtjusande i sin kvicka subtila karaktär och efterföljes af ett »andante grazioso», som bär skäl för namnet och är i sina växlande taktarter ganska originellt. Final-allegrot sluter sig värdigt till de föregående satserna. Slutnumret, Berwalds pianotrio n:o 1, Es-dur, är ej mindre intressant i sin originella geniala byggnad med ksassiskt sköna melodiska strofer bland öfverraskande idéer i harmoniskt och rytmiskt hänseende. Utförandet var naturligtvis förstklassigt och åhörarnes bifall entusiastiskt. Triospelarne, Aulin-Neruda-Stenhammar, blefvo efter konsertens slut hyllade med förnyade inropningar (hr Nordquist hade efter första numret dragit sig undan bland åhörarne). Vi hoppas att äfven under nästa säsong få åter höra de värderade konstnärerna här i hufvudstaden. Salen var nu nästan fullsatt.

Nya Filharmoniska sällskapet gaf i Musikaliska akademien en extra konsert den 23 april, hvarvid hr John Forsell medverkade, som på balladkonserten å Operan den 23 febr. hade fått sällskapets biträde vid utförandet af Södermans «Die Wallfahrt nach Kevlaar», hvilken ballad nu utgjorde slutnumret på sällskapets konsert. Dirigent för aftonen var dir. Viktor Wiklund, ackompanjatris frk. Märtha Ohlsson. Konserten började med inledningsscenen ur N. W. Gades »Baldurs dröm» med herr Forsell som solist. För öfrigt biträdde sångerskan miss Essie Case och violoncellisten frk Nini Wærnér. Den förstnämnda utförde med sin vackra och koloraturskolade röst aria ur »Traviata» och valsen ur »Romeo och Julia»; den sistnämnda Max Bruchs »Kol Nidrei», »Le cygne» af Saint-Saëns och Menuett af Hugo Becker. Salongen var naturligtvis fullsatt, då herr Forsell nu för sista gången fick tillfälle att tjusa sin publik under denna säsong och på länge kanske ej låter höra sig här. Men äfven de andra solisterna och kören fingo en rik del af det bifall, som den intressanta konserten måste framkalla. Efter sista numret måste herr Forsell flerfaldiga gånger träda in på estraden för att hyllas af de förtjusta åhörarne. För sällskapets sista abonnemangskonsert den 9 maj med uppförande af Mozarts C-moll-messa få vi redogöra i nästa nummer.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern. Spelterminen kommer antagligen att sluta med denna månad. För nästa spelår är hr Sven Nyblom återengagerad vid Operan.

John Forsell, som nyligen med mycken framgång uppträdt som Don Juan på Köpenhamns-Operan, har för en medarbetare i en dansk tidning för klarat att han ej lämnar Stockholms-Operan i följd af någon meningsskilj-

aktighet mellan honom och direktören. Han vill endast vara »en fri man och deltaga i den stora kapplöpningen på Europas vädjobanor». Närmast har han i tankarna att ge en serie balladaftnar i Tyskland, Sverige, Finland och kanske äfven Danmark.

Musikaliska akademien har nu om stipender och belöningar åt inhemska tonsättare fattat beslut i enlighet med det förslag som akademien uppgjort och som i vårt förra nummer meddelades. Akademien hade d. 27 april ordinarie månadssammanträde under ordförandeskap af preses, justitierådet Carl Silverstolpe. Akademien beslöt att såsom bidrag för åstadkommande af en minnesvård på förre ledamoten Carl Rupert Nybloms graf i Uppsala teckna ett belopp af 100 kr. att utgå ur C. W. Berger fond. Vidare anmäldes gåfva till akademiens bibliotek från d:r Edv. Alin.

Anslaget till musiklifvets höjande i landet på grund af Musikal. akademiens framställning af regeringen föreslaget till 28,000 kr. och hvilket i kgl. proposition begärts af riksdagen på extra stat för 1912, ville hrr Starbäck och Christiernson ha ökadt till 37,000 enl. af dem väckt motion. Riksdagen har emellertid afslagit såväl den Kgl. propositionen som nämnda motion.

Musikföreningens 3:e abonnementskonsert, som uppskjutits med anledning af lady Hallés död, kommer nu att äga rum månd. den 15 maj. i Musikal. akademien, äfven nu under prof. Fr. Nerudas ledning. Programmet upptager Verdis »Requiem» (komp. 1874 öfver Manzoni) hvilket ej torde gifvits här sedan 1887 af Musikföreningen. Solister äro vid denna repris fru Julia Claussen, frk N. Larsén, hrr Nils Fahlman och John Johanson. Kgl. hofkapellet medverkar.

Fritz Dietzmann, en 13-årig violoncellist, ger konsert i Vetenskapsakademien den 19 maj, biträdd af frk. Märtha Ohlson.

Föreningen för kammarmusik är nu bildad, grundad på den nybildade »Kjellströmska kvartetten», i likhet med Aulinska stråkkvartetten, och bestående af hrr Sven Kjellström (1 violin), Axel Runnqvist (2 violin), Fritz Johansson (altviol), Carl Lindhe (violoncell). Föreningens arbetsutskott, som utgöres af hrr Kjellström, Adolf Wiklund, P. K. Wahlström och advokaten Erik Lidforss, har redan börjat utarbeta en program- och arbetsplan att förelägga styrelsen. Föreningen kommer att lägga an på gedigna men ej alltför tunga och svårbegripliga saker å programmen. Föreningen, som eger en kärntrupp af omkring 70 musikvänner, har redan anskaffat ett betydande antal abonnenter, som betrygga företaget. Medverkande torde utom Kjellström-kvartetten och trion med fröken Märtha Ohlson blifva den nybildade damkvartetten, konsertmästare Lars Zetterqvist, möjligen ock hofkapellm. Nordqvist och prof. Neruda, pianisterna Richard Andersson, Adolf Wiklund, Natanael Broman, Uno Sundelin, Algot Haquinius, fröken Aurora Molander m. fl. Lokalen för konserterna är ännu icke fullt bestämd, men man hoppas att icke den olämpliga K. F. U. K.-salen kommer i fråga Konserterna taga naturligtvis sin början först med nästa säsong.

Musikuppvisningar med elever i våra större musikskolor har, som vanligt, egt rum nu på våren. Fröken Sigrid Carlheim-Gyllensköld gjorde med elever i »Stockholms musikinstitut» början den 3 maj i Vetenskapsakademien, då 8 mera försigkomna pianoelever utförde Preludium och fuga, G-m., af Bach, Polonaise samt Sonat (op. 10, 1:a satsen), af Beethoven, Suite af Selim Palmgren, »Cantique d' Amour» af Liszt och saker af Sjögren, Otto Olsson, Paderewski och Ph. Em. Bach. På andra uppvisningen, den 8 maj, spelade 27 yngre elever ett 30 tal stycken, däribland 2 för 2 pianon, ett 8-händigt. — Rich. Anderssons »Musikskola» hade föredrag i Musikal. akademiens stora sal d. 11 maj, därvid ett par elever spelade satser ur Mozarts D-moll-konsert och konsert af Haydn D-dur samt 17 yngre elever mindre pianostycken. Därjämte uppträdde 5 elever med större violinnummer af Schubert, Viotti, Händel och Bach. Båda dessa musikskolors uppvisningar visade vackra resultat af undervisningen i desamma.

En konsertturné startas den 14 dennes i Östersund af Carl Lejdström och Sven Nyblom med Gustaf Nordqvist som ackompanjatör. Turnéen kommer att omfatta de flesta norrländska städer och bjuda på ett urval arior och duetter ur den moderna operalitteraturen.

Musikhistorisk afton, K. F. U. M:s, gafs den 29 april med Schumann, Chopin och Mendelssohn på programmet samt föredrag af hr O. Morales. Pianisten frk. Kerstin Runbäck spelade kompositioner af Schumann och Chopin, sångerskan frk. Ebba Nyström sjöng sånger af Schumann och Mendelssohn. Sist utfördes en Motett af den sistnämnde för sopran, blandad kör och piano.

Från våra grannland.

Helsingfors. April 1—21. Finska teatern har d. 18, 19 och 21 haft italiensk opera med uppförande af »Barberaren i Sevilla» under ledning af kapellmästaren Arturo Vigna. På Apollo teatern har gifvits »Frånskilda frun» med hr Fritz Grüner från Karlteatern i Wien som gäst. Fru Norrie har ock gästat i »Niniche», samt uppträdt med »sagor och visor» — D. 3 gafs kompositionskonsert af Jean Sibelius, hvars program upptog: »In memoriam», »Canzonetta», »Dryaden», »Nattlig ridt och soluppgång» samt Symfoni n:o 4. Konserten upprepades d. 5. Aino Ackté har i början af månaden gifvit tre konserter med biträde af pianisten O. Merikanto. Ett par konserter ha äfven gifvits af Apostols konsertorkester. Filharmoniska Sällskapet gaf d. 9 Liszt's »Missa sollennis», oratorium med solokvartett, kör och orkester. Medverkande voro frkn. Alma Silventoinen och Irene Renvall, hrr Vaino Sola och William Hammar samt sångkören Soumen Laula. symfonikören och sällskapets orkester. Oratoriet uppfördes sedan d. 12 i Nya kyrkan. Långfredagen gaf hr O. Merikanto och A. Ojanperä sin vanliga kyrkokonsert under påsken, med biträde af frk. Irene Renvall, Aino Kajanus m. fl. Filharmoniska sällskapet gaf d. 2 och 9 sina 19:de och 20:de folkkonserter, hvarvid den unge violinisten Kun Arpad medverkade. Sångkörerna M. M. och »Soumen Laulu» ha också under månden konserterat. De populära konserterna af Filharm. orkestern i Societetshuset ha fortgått som vanligt.

Kristiania. April 1—20. Nationalteatern har af pjeser med musik uppfört »Kongens hjærte» som barnföreställning och d. 6 haft premiär på »Mod Nordpolen», operett i 3 akter med musik af kapellmästaren Joh. Halvorsen. Som gäst biträdde Kaja Eide. Vidare medverkade frk. Foss, samt hrr Struve, Rode och Sohlberg. Musiken säges vara blandadt populär och något för högtrafvande för en operett. Centralteatern har fortfarit med »Svein Uræd» och »Flagermusen» samt äfven bjudit på en nyhet, »Lord Piccolo», operett i 3 akter af Henri Berény. Äfven Fahlströms teater har haft premiär på »En bröllopstur till Kina», oparett i 3 akter af Howard Talbot. — Danske operasångare Peter Cornelius har gifvit ett par konserter i bröderne Hals' konsertsal. En folkkonsert har gifvits af Handverker-sangforeningen.

Köpenhamn. April 1—20. Kgl. teatern har denna tid af pjeser med musik uppfört »Elverhöj», »Ungdom og galskab», »Hellig tre kongers aften», »Carmen», »Fra Diavolo», »Hoff.

mans Eventyr», »Lohengrin», och »Mästersångarne». Det ny Teater har bjudit på en nyhet, »Den dygdiga Susanna», fars-operett i 3 akter, musik af Jean Gilbert. D. 5 gafs konsert af »Nordisk trio», fru Ida Thornberg, konsertmästare Jul. Thornberg och violoncellisten Henri Bramsen. Programmet upptog: 1. Schubert, Ess-dur, op. 100; Beethoven op. 70 n:o 1, D-dur; Sinding: op. 23, D dur. D 4 gaf Musikföreningen sin 3:e konsert, med följande program: 1. Haydn: Symfoni, Ess-dur: Ludolf Nielsen: »Sankte Hans» för barytonsolo, kör och ork. (1:a gång)! 3. Saint-Saëns: Konsert för piano (hr Chr. Möller) och ork., C-moll; 4. Bruckner: Davids 150:de Psalm för kör och orkester. I början af månaden konserterade violinisten Alfred Wittenberg och »Kvinnlig stråkorkester» under hr Kristian Sandbys ledning. För öfrigt synes konsertsäsongen här nu vara slut.

Ett och annat från musikvärlden.

J. J. Rousseaus »Le Devin de village». Rousseaus 1752 i Fontaineblau allra först uppförda sångspel »Le Devin de village», som efter mönstret af de italienskan buffa operan banade väg för franska komiska operan, har nyligen under titeln »Der Dorfwahrsager» gått öfver scenen i Leipzigs operahus. Texten har öfversatts af Carl Dielitz, musiken bearbetats af Robert Gound. Utförandet hade karaktären af upplifvandet af ett historiskt minne, i stil med pjesens första framträdande. Så hade man anordnat en mindre scen på den stora i teatern med en cembalo framför. Likasom vid uppförandet af Glucks »Majdrottningen» och Mozarts »Bastien och Bastienne» hade man till sångens ackompanjemang en liten stråk- och blåsorkester hvarjämte de enkla recitativen följdes af cembalo-ackord. Den gamla »noviteten» blef mycket vänligt mottagen af publiken.

»Le Devin de village» har äfven gifvits i Stockholm 1783, då de s. k. »Små fransyska komedianterna» uppträdde här, först på Bollhuset (maj, juni, nov.) och sedan på Eriksbergsteatern (nov.) med tal- och sångpjeser. Jämte »Le Devin de village» gafs då bl. a. äfven Pergoleses »La servante maitresse» (»La serva padrona») som ett par år förut gafs å sistnämnda teater samt på Humlegårdsteatern 1783 och Munkbroteatern fr. 1784 till 1791 ej mindre än 38 gånger, då under namnet »Pigan husbondefru». På operan uppfördes denna Pergoleses lustiga lilla operett i okt. 1881, betitlad »Ett litet huskors» instrumenterad af Conrad Nordqvist och i öfversättning af Ernst Wallmark.

Å **Expeditionen** och i **musikhandeln** finnes att tillgå

Schumann-Album

med porträtt af
Robert Schumann.
Pris kr. 1: 25.

Pianostycken: ***Inträde i skogen*** — ***Jägaren på lur*** — ***Fughetta*** — ***Småstycke*** — ***Fantasi-Dans*** samt sång: ***Folkvisa*** med svensk och tysk text.

J. LUDV. OHLSON
STOCKHOLM.
Hamngatan 18 B.

Flyglar, **Pianinos** och **Orgelharmonier** af de bästa *svenska* och *utländska fabriker* i **största** lager till **billigaste** priser under fullkomligt ansvar för instrumentets bestånd.
Obs.! **Hufvuddepôt** för **Blüthners** och **Rönischs** världsberömda Flyglar och Pianinos.

J. G. Malmsjö
PIANINON
FLYGLAR
Göteborg.

Herrar Organister!

En från Musikaliska akademien examinerad organist med fina betyg och tjänstgöringsvana söker vikariat för sommaren. Svar till »*Organist*», *Uppsala*, p. r.

OBS.! Billig och verksam annonsering om Musikleksioner, Musikalier och Musikinstrument i Svensk Musiktidning.

Svensk Musiktidning.

Nordiskt Musikblad. — 31:a årg., — för hvarje musikaliskt hem —

utgifves 1911 efter samma plan som förut, innehållande ***populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter*** *med* ***biografier*** *etc. Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris* ***5 kronor*** *pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å* ***Expeditionen, Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården,*** *i* ***bok- och musikhandeln,*** *å posten och tidningskontor. I* ***landsorten*** *bäst å* ***posten.***

Obs.! *Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklifvet är högst och rikast utveckladt. Svensk musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklifvet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Finlands, Norges och Danmarks hufvudstäder etc., biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m.*

OBS.! Biografier och porträtt i n:o 1: Julia Claussen — Oscar Bolander — Bror Beckman; n:o 2: Ermanno Wolf-Eerrari — Brysselstråkkvartetten; n:o 3: Ignaz Friedman — C. F. Lundqvist — Franz von Vecsey; n:o 4: Johan Agrell — Wilhelmina Fundin — Joan Manén; n:o 5: Elfrida Andrée — Karl Valentin — César Thomson; n:o 6: Carl Nordberger — Otokar Sevcik; n:o 7: Alb. Lindström — Maikki Järnefelt; n:o 8: Camille Saint-Saëns; n:o 9: Wilma Neruda-Hallé † — Modest Moussorgski.

- Innehåll -

Maria Labia (med porträtt). — Fausta Labia (med porträtt) — Anne Judic † (med porträtt). — De stora musikfesterna i Göteborg och Upsala. — Musikpressen. — Tonmästarne på skolbänken (forts. o. slut). — Följetong: En märkvärdig violin. — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten. Från våra grannland. — Ett och annat från musikvärlden. — Annonser.

Tryckeriaktiebolaget Skandia, Stockholm 1911.